

SINGAPUR

Šta reći o samom Singapuru koga je moj prijatelj profesor Casoa izabrao da sa svojom saputnicom, Indijkom, nastavi dalji život. Singapur je po prostoru mala država sa svega 580 kvadratnih kilometara i sa oko 3,5 miliona stanovnika, pretežno Kineza, ali i sa dosta Indusa i Malajaca.

Republika Singapur smestila se na samom južnom delu Malajskog poluostrva sa svojih 54 Ostrva od kojih većina nije naseljena. Ko nije čuo za Singapur tokom drugog svetskog rata i za krvave borbe vođene sa Japancimai koji su ga onda okupirali ostavši tu od 1942.g. pa sve do 1945. godine. Singapur je danas poznat kao veliki trgovački centar odakle nam dolazi tehnička roba kao i silne igračke koje su preplavile Evropu. Danas se tu prostiru moderne i bogate četvrti ovog grada gde su samo pre 40 godina bile samo ledine.

U prevodu Singapur znači „lavlji grad“ Za razliku od mnogih zemalja u Singapuru postoje nekoliko jezika i svi su zvanični: kineski, malajski, tamilski i engleski. Po veroispovesti su budisti 43%, hrišćani, uglavnom protestanti 15%, muslimani 15% taosti 8% i hindu U jednu od tih ne baš tako modernih četvrti, u delu koji je nastanjen mahom Indusima živi profesor Alfo0nso Casoa gde me je sa prelepog aerodroma dovezao taksi do kuće do kuće utonile u tropsko zelenilo, a gde me je čekao moj domaćin. Prvo je želeo da mi pokaže ovaj grad za koji tvrdi da se razvio neverovatnom brzinom i da nastavlja da se i dalje razvija zahvaljujući prvenstveno svom izuzetno povoljnom geografskom položaju, svojoj pomorskoj luci danas jednoj od najvećih prirodnih luka u svetu i razume se svojim vrednim stanovnicima, nenadmašnim trgovcima. Osim toga Singapur je slobodna carinska zona što takođe daje svoj bitni doprinos brzom razvoju grada. Jedan od najmodernijih gradova Jugoistočne Azije. Pun je moderne arhitekture, sa mnogo raskošnog tropskog zelenila, starih hramova sa tipičnom kineskom atmosferom. Pošto smo obojica dosta putovali po svetu, brzo smo se složili da je Singapur jedan od najlepših gradova na svetu, ali ukusi su različiti. NJegova supruga, gospođa DŽana tvrdi da je NJu Delhi najlepší, ali se i ona slaže da je Singapur neobično čist grad. Verovatno zbog same kulture svojih građana a možda i zbog neverovatno visokih kazni; Naprimer za bačeni papir kazna je otprilike jednaka njihovoj mesečnoj plati. Profesor me je na vreme upozorio da to nije Meksiko a ni Srbija. Ceo grad je prekriven kamerama tako da policija ne samo da stiže za nekoliko minuta već su u pitanju sekunde. Tako šetajući i uzgred ćaskajući uputili smo se na trg Padan sa značajnim građevinama građenim u engleskom kolonijalnom stilu.

Dok smo se tako šetali usput sam rezgledao svet oko sebe, svet je jako uredan i otmeno izgleda primetio sam da svako negde i nečim trguje ali da se sve to nudi na uljudan način i do kraja preduseljivo. Šetali smo kroz stari deo grada, kroz kineske četvrti s kineskim natpisima na radnjama. Svratili smo u jedan restoran i nastavili našu diskusiju. Ne znam da li je profesor pod uticajem pečene patke dobro raspoložen, predloži mi da obiđemo i nešto što je takođe lepo videti. Sada obojica dobro raspoloženi na njegov predlog zavirujemo i u nekoliko barova gde se može zabavljati u zagrljaju lepotice noći da bih video i izbliza osetio tu atmosferu, ovde na dalekom Istoku. U svim ovim „kućama“ zatekosmo dosta goluždravih devojaka svih boja kože a najviše ih

je bilo žute puti uglavnom „bespolslenih“ kako se dosađuju, pa je svaki namernik moguća šansa ili bar kakvo-takvo razbijanje monotonije. No, treba reći da su sve devojke pristojne i nenasrtljive za razliku od devojaka iste profesije na Tajvanu ili Tajlandu gde sam se vraćao sa pocepanim rukavima u hotel. Posao je posao, a posao kojim se one bave je najstariji zanat na svetu pa već i zbog toga zaslužuju respekt. Toplo je i sunčano, ali najviše što smeta je visoka vlažnost vazduha. Imate utisak kao da idete kroz neku vodenu zavesu kojoj nema kraja, jedino kada uđete u neku radnju ili kući kod mog domaćina..

Moj novostečeni prijatelj Alfonsa želeo je da mi pokaže nešto što ga mnogo podseća na njegov rodni kraj, Meksiko. Odveo me je u obilazak botaničke bašte orhideja što sam doživeo kao novo uživanje a naročito zato što sam ljubitelj orhideja. Tu na jednom mestu možete videti sve vrste orhideja koje postoje na našoj planeti, a najpoznatije među njima su orhideje sa nazivom „Princeza Dajana“, „Margaret Tačer“, „Barbara Buš“, ali tu su orhideje svih mogućih boja i oblika. Ko nije ljubitelj flore a jeste ljubitelj faune može otići do farme krokodila i pošto mi je bila želja da sada vidim i ovo drugo zamolio sam profesora da odemo tamo. Na kraju ne mogu da kažem koji su utisci jači. Bilo je predivno i u botaničkoj bašti kao i na farmi krokodila, ali ipak najači utisak je ostavilo penjanje na brdo Maunt Febel, nadmorske visine samo 130 metara gde se nalazi prekrasni vidikovac, sa kojeg puca živopisan vidik na veliki deo grada. Naročito je impresivan pogled na luku krcatu brodovima, svih zastava sveta i tonaža. Na kraju profesor me upita koji je utisak jači. dali je penjanje ovde na Maunt Febel ili penjanje na piramidu Sunca u Meksiku? Pošteno govoreći odgovorio sam da je ovo penjanje ovde. „Sad kad si tako pošten zaslužio si da te na kraju odvedem kod svojih velikih prijatelja braće Tigar i Leopard“, obradovana me profesor. To je ustvari bila poseta muzeju braće Tigar i Leopard, pronalazačima „čuvene tigrove masti“, lekovite za reumatičare, što je ovoj dvojici Kineza donelo veliko bogastvo. Od tog njihovog velikog bogastva i ja sam dobio besplatno jedno poveće pakovanje te masti i ako mi nije trebalo i zato sam ga poklonio gospođi Džani u znak zahvalnosti za izvanredne indijske specijalitete koje sam imao prilike da probam u njihovom domu.

Sada kada smo razgovarali nekoliko dana želeli smo da se malo opustimo i začas smo se našli u zabavnom parku pod imenom „Tigar Belm Garden“ prepunom posetilaca sa svih meridijana. Uživao sam u svetu mašte motivisanom legendama i folklorom ovog pitomog podneblja. A onda u jednom restoranu pod vedrim nebom, u podnožju zabavnog parka, domaćini nam priređuju izvanredno zanimljiv spektakl ispunjen plesovima, igrama i pesmama starosedelaca ovog dela sveta, uključujući i polinezijske igre i pesme. Sve mi je to novo i kostimi i ritmovi i sam izgled aktera tog programa. U među-tačkama tog programa žongleri sa zmijama, kobrama, pitonima i mambama izvode svoje „numere“ a onda najhrabriji izlaze da se slikaju sa zmijama za uspomenu uz neki mali bakšiš. Poslednjeg dana profesor mi pokazao najaktraktivniji deo „njegovog programa“, a to je bila vožnja barkama, zatim džunkama, po zalivu i jednoj reci, kanalom kroz grad. Izašli smo na kratko jer smo se našli u četvrti gde žive Indusi, da bi smo obišli čuveni Sri Mariarnam hindu hram koji je posvećen boginji Mariarnam. Uveče me je profesor ispratio do aerodroma i sasvim zadovoljan napustio sam Singapur gde sam se lepo proveo.

